

บทที่ 1

บทนำ

วัตถุประสงค์

การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้านต่างๆ (ICT – Information and Communication Technology) โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีด้านการศึกษาเป็นไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดการศึกษาความพิเศษในการนำเทคโนโลยีด้านต่างๆ เหล่านี้เข้ามาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อการพัฒนาทรัพยากรัตนธรรมชาติให้มีสติปัญญาและคุณธรรม รองรับการพัฒนาและสร้างปัจจุบัน ความสามารถในการแข่งขันในสังคมเศรษฐกิจแห่งความรู้ (Knowledge-Based Economy Society) เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บ การบันทึก การประมวลผล และการสื่อสารข้อมูลสารสนเทศกำลังมีบทบาทสำคัญมากในโลกปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศนี้ถูกนำมาใช้โดยกว้าง และจะหมายถึง เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีการสื่อสารนั่นเอง ซึ่งเป็นการติดต่อสื่อสาร โดยผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ที่เปิดโอกาสให้ผู้ใช้แลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างกันได้โดยง่ายและสะดวกรวดเร็ว ข่ายงานที่มีขนาดใหญ่ที่สุดและครอบคลุมทั่วโลกในขณะนี้ได้แก่ อินเทอร์เน็ต (Internet) ซึ่งเป็นแหล่งรวมข้อมูลเพื่อการศึกษา แหล่งติดต่อสื่อสาร และแหล่งบริการหลากหลายประเภท ในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ (กิตานันท์ มะลิทอง. 2543 : 313)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 หมวด 4 ได้กำหนดว่า แนว การจัดการศึกษาต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยาย การสpeak และแลกเปลี่ยน ในการเรียนและสื่อสารความ สะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อม กันจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาตรา 23(6) การจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุก เวลา ทุกสถานที่ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 23-25) และ มาตราที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา โดยบัญญัติสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องในมาตรา 65 - 67 ว่าด้วย มาตรา 65 ให้มีการ พัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมมีคุณภาพและประสิทธิภาพ การ

พัฒนาบุคลากรนั้น เป็นกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ต้องการให้บุคลากรดังกล่าวมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น โดยการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทั้งนี้การพัฒนาบุคลากรดังกล่าวมีวิธีการหลายวิธีจะเพิ่มพูนความรู้ให้แก่บุคลากร เช่น การฝึกอบรมการศึกษา ต่อ การศึกษาดูงาน และการประชุมสัมมนา เป็นต้น ซึ่งการพัฒนาบุคลากรนี้ องค์กร จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ ความต้องการในการพัฒนา โดยพิจารณาลักษณะของงานเป็นหลักจึง จะจัดการพัฒนาบุคลากรในรูปแบบต่าง ๆ ขึ้นมาและต้องมีการประเมิน ติดตามผลการพัฒนาบุคลากรในรูปแบบต่าง ๆ ขึ้นมาและต้องมีการประเมิน ติดตามผลการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเพื่อรับทราบข้อพระองในการพัฒนาเพื่อนำมาปรับปรุงในการจัดการพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสมในครั้งต่อไป ใน การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่ง เพราะคุณภาพของการศึกษาจะดีหรือไม่จะต้องขึ้นอยู่กับครู ซึ่งถือว่าเป็นบุคลากรผู้ปฏิบัติงานทางวิชาการในโรงเรียนและโรงเรียนก็เป็นหน่วยงานที่ดำเนินการให้การศึกษาร่วมกับบุคลากรที่มีคุณภาพ จึงอยู่ที่คุณภาพของโรงเรียนซึ่งมีครูเป็นฝ่ายปฏิบัติงาน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาครูให้มีคุณภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อจะได้ให้ครูไปพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 52 ให้กระทรวงศึกษาธิการล่วงเสริม ให้มีการ พัฒนาครูอย่างเป็นระบบกระบวนการผลิตและ พัฒนาครูท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานที่ เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2547 : 26) ยิ่งในปัจจุบันสื่อเทคโนโลยีได้พัฒนาไปอย่างเร็ว ครุในฐานะเป็นผู้ให้ความรู้ จะต้องตาม ให้ทันเพื่อจะได สอนลูกศิษย์ของตนเองให้เป็นผู้รู้เท่าทัน และรู้จักใช้เทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ให้เป็น ประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน การประกอบด้วยการพัฒนาระบบการสอน การออกแบบระบบการสอน ซึ่งอาจมีลักษณะการบริหารและการจัดการ ได้หลายลักษณะ ได้แก่ การสอนที่ใช้ผู้สอนและเนื้อหาบทเรียนเป็นหลัก (Teacher-Based Approach) การสอนที่ใช้ ตำราหรือสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก โดยมีสื่อหลากหลายเสริม (Print-Based Approach) การสอนที่ใช้เครื่องข่ายการสื่อสารมวลชนเป็นหลัก (Computer/ICT- Based Approach) ถึงแม้ว่าจะใช้ลักษณะ การสอนในลักษณะใดก็ตาม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือ การยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ e – Learning จึง เป็นการจัดระบบการเรียนรู้ที่สนองการจัดการเรียนรู้ได้หลายมิติ ทั้งในแง่การตอบสนองต่อ ภูมิประเทศและนโยบายของรัฐบาล ธรรมชาติการเรียนรู้ของบุคคล และสภาพของสังคมในโลก ไร้พรมแดน (สมศักดิ์ ศรีรุ่งเรือง. 2552 : 2)

การเรียนการสอนผ่านเครือข่าย (Web-based Instruction) เป็นการจัดสภาพแวดล้อม การเรียนการสอนที่ประยุกต์ใช้คุณลักษณะของอินเทอร์เน็ต โดยนำทรัพยากรที่มีอยู่ใน เว็บด้วยดิจิตอล มาเป็นสื่อถือกลางเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ใน รูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิง เอกสารประกอบการเรียน บทเรียนสำเร็จรูป หรือ แม้กระทั่งหลักสูตรวิชา เนื่องจากเว็บด้วยดิจิตอล เป็นบริการบนอินเทอร์เน็ตที่มีแหล่งข้อมูลอยู่ มากมายและหลายรูปแบบทั้งตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือเสียง โดยอาศัยคุณลักษณะ ของการเชื่อมโยงหลายมิติ (Hyperlink) ทั้งในรูปแบบของข้อความหลายมิติ (Hypertext) หรือ สื่อหลายมิติ (Hypermedia) เพื่อเชื่อมโยงแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยกัน การเรียนการสอน ผ่านเว็บ จึงจัดเป็นรูปแบบการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการจัดการศึกษารูปแบบหนึ่งที่มี ประโยชน์มาก เพราะเป็นการนำประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการค้นคว้าข้อมูลใน การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการสนองตอบแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ นั่นคือมิใช่การสอนที่เป็นการถ่ายทอดความรู้ก่อนผู้สอนแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่เป็นการ เรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายและเกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ โดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร สารสนเทศต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ซึ่งกันและกัน สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และแก้ปัญหาได้อย่างอิสระ (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. 2548 : 189) ดังนั้นการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอน จึงควรนำทรัพยากรที่มีอยู่แล้วมาใช้ร่วมกันเพื่อให้เกิด ประโยชน์แก่ผู้เรียนสูงสุด จึงมีการพัฒนาการเรียนการสอนในรูปแบบ e – Learning ขึ้น และ ครูสามารถนำเสนอที่เรียนของตนเองผ่านเว็บไซต์ เพื่อให้นักเรียนในโรงเรียนหรือต่าง สถานศึกษาเข้าไปศึกษาได้ ทำให้นักเรียนมี-interest ในการเรียนรู้ สร้างสนับสนุน กระตือรือร้น และสามารถเรียนด้วยตนเองโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะเป็นผู้สร้าง ค้นหา รวบรวม วิเคราะห์และประเมินจากทรัพยากร ต่างๆ ที่มีให้บนเครือข่าย ผู้สอนจะเป็นเสมือนผู้ดูแล ให้คำแนะนำ กำกับดูแล ตรวจสอบ ความก้าวหน้าและช่วยเหลือผู้เรียน ให้ผู้เรียนอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม (บุปผาดิ พพนิกรรณ์. 2540 : 28) จึงทำให้เกิดแนวความคิดว่า การผลิตสื่อการเรียนการสอนบนอินเทอร์เน็ตจะเป็น แนวทางหนึ่งในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษาและเป็นการศึกษา ตลอดชีวิต

จากการรายงานผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนร่องดำ ปีการศึกษา 2552 พบว่า นักเรียนขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ เพื่อหาเหตุผลมาประกอบใน บทเรียน ขาดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีผลลัพธ์ทางการเรียนในสาขาวิชาหลัก เช่น

กมิติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ที่ยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่ต้องการ เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุ พบว่าเนื่องจาก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครุยังไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเท่าที่ควร และยังใช้เทคนิคการสอนไม่หลากหลาย ครุส่วนใหญ่ยังใช้การเรียนการสอนแบบยึดตำราและหนังสือเรียนเป็นหลัก โรงเรียนขาดสื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ศึกษา ผู้เรียนเกิด นิโนภาพที่ไม่ถูกต้องชัดเจนในเนื้อหาที่เรียน ผู้เรียนไม่กระตือรือร้น ไม่สนุก เกิดความเบื่อ หน่าย มีสมรรถภาพเรียนสั้น จากสภาพปัญหาดังกล่าว หากครุพัฒนาบทเรียนบนเครื่องข้าม มากขึ้น ย่อมมีส่วนช่วยแก้ปัญหาและสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนสู่โลกกว้าง ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นบุคลากรในกลุ่มพัฒนา ICT ของโรงเรียนร่องคำ จึงมีความ ต้องการพัฒนาคุณภาพครุ ให้มีความรู้ความสามารถในการสร้างบทเรียนบนเครื่องข้ามและจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบ e – Learning เพื่อนำไปใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน ที่ นักเรียนสามารถเรียนรู้ ไปพร้อมๆกัน เรียนรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลาตามศักยภาพ มี ปฏิสัมพันธ์ ได้ตอบกับบทเรียนอย่างมีความสุขบนเครื่องข้ามการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้อายุ โรงเรียนรู้ ลดลงว่าระหว่างนักศึกษา โดยการพัฒนาคุณภาพครุในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กระบวนการวิจัยเชิง ปฏิบัติการ (Action Research) เป็นแนวทางแก้ปัญหาของโรงเรียนร่องคำ อำเภอร่องคำ จังหวัด กาฬสินธุ์ ในครั้งนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อพัฒนาครุด้านการสร้างสื่อบบทเรียน e – Learning โดยใช้กระบวนการมีส่วน ร่วมของครุและนักเรียน
- เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครุและนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ e – Learning

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาครุในโรงเรียนร่องคำ อําเภอร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยมี ขอบเขต ดังนี้

- กลุ่มผู้ร่วมวิจัย (Research Participants) จำนวน 73 คน ประกอบด้วย
 - ผู้วิจัย จำนวน 1 คน

1.2 กลุ่มเป้าหมาย เป็นครูที่มีความสนใจที่จะพัฒนาตนเองและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เกี่ยวกับการสร้างบทเรียน e – Learning จำนวน 10 คน

1.3 วิทยากรผู้เชี่ยวชาญ โปรแกรมสำเร็จรูปสร้างบทเรียน e – Learning จำนวน 2 คน

1.4 นักเรียน จำนวน 60 คน ประกอบด้วยนักเรียน Smart program ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ระดับชั้นละ 20 คน

2. ครอบคลุมด้านของการวิจัย

2.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาและกำหนดครอบคลุมแนวคิดในการพัฒนาบทเรียน e - Learning ตามขั้นตอนการพัฒนาบทเรียน e – Learning (Seels and Glasgow. 1998) หลักการออกแบบ และขั้นตอนการพัฒนาของ ADDIE model มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1.1 การวิเคราะห์ (Analysis)

2.1.2 การออกแบบ (Design)

2.1.3 การพัฒนาบทเรียน (Development)

2.1.4 การนำไปใช้/ทดลองใช้ (Implementation) บนเครื่องข่าย

2.1.5 การประเมินและปรับปรุงแก้ไข (Evaluation and Revision)

2.2 กลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนาครุในครั้งนี้

2.2.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการ

2.2.2 การสนทนากลุ่มย่อย

2.2.3 การนิเทศภายใน

3. วิธีการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ตาม แนวความคิดของ เค็มมิส และแม็กเก็ตการ์ (Kemmis and McTaggart) (สุวิมล วงศ์วานิช. 2544 : 13 อ้างอิงจาก Kemmis and McTaggart. 1991 : 169-170) โดยการดำเนินการตาม ขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ

3.1 การวางแผน (Planning)

3.2 การปฏิบัติการ (Action)

3.3 การสังเกต (Observation)

3.4 การสะท้อนผล (Reflection)

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดไว้คือ ระหว่างเดือนกันยายน
2553 - เดือนกันยายน 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาครูในการพัฒนาบทเรียน e – Learning หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ใน การพัฒนาบทเรียน e – Learning ให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผลการเรียนรู้ตรงตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. บทเรียน e – Learning หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนแบบใหม่ ที่มีการประยุกต์เทคโนโลยีสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่อาจประกอบด้วย ตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว วิดีทัศน์ และเสียง รวมทั้งมีการวัดประเมินผลในตัว มีวัตถุประสงค์ที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนได้เรียนรู้องค์ความรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ เพื่อให้ระบบการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชานั้น ๆ

3. การจัดการเรียนรู้แบบ e – Learning หมายถึง การสร้างบทเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนร่องค่า โดยใช้โปรแกรม Moodle

4. การประเมินผล หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลและประมวลผลข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในขณะดำเนินกิจกรรม หรือขณะกำลังปฏิบัติตามภารกิจ

5. คะแนนการทดสอบความรู้หลังการอบรมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังอบรมเชิงปฏิบัติการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้เข้าอบรมร้อยละ 70 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มที่กำหนด

6. การวิจัยปฏิบัติการ หมายถึง กระบวนการการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ มีผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการปฏิบัติและวิเคราะห์ วิจารณ์ ผลการปฏิบัติการสี่ขั้น คือ การวางแผน การลงมือปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนผลการปฏิบัติการดำเนินการต่อเนื่องไปจนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ไขได้จริงหรือพัฒนาสภาพการณ์ของสิ่งที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. การอบรมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง กระบวนการร่วมมือระหว่างผู้วิจัย และกลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้เพิ่มพูนความสามารถในการพัฒนาบทเรียน e – Learning เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หลักการออกแบบและพัฒนาของ ADDIE model 5 ขั้นตอน

8. การสนับสนุนกิจกรรมที่มุ่งย่ออย่างนายดึง กระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสนับสนุนเพื่อเสนอปัญหาและอุปสรรค และวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการอบรมเชิง

ปฏิบัติการ

9. การนิเทศภายใน นายดึง กระบวนการให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือแก่คณะผู้ร่วมวิจัย โดยผู้เรียนรายด้านการพัฒนาบทเรียน e – Learning เพื่อปรับปรุง แก้ไข พัฒนาบทเรียน e – Learning และติดตามผลการนำบทเรียน e – Learning ไปใช้กับนักเรียน

10. การวางแผน นายดึง การสำรวจปัญหา สำรวจความต้องการ แล้วร่วมกันแก้ไขในปัญหา

11. การปฏิบัติการ นายดึง การนำเสนอความแผนเป็นกิจกรรม และวิเคราะห์ปัญหาร่วมกัน

12. การสังเกตการ นายดึง การใช้เครื่องมือเพื่อบันทึกการเปลี่ยนแปลงต่างๆ

13. การสะท้อนผล นายดึง การตรวจสอบ การแก้ปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติการแล้วร่วมกันประเมินผลและวางแผนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับแบบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ในการพัฒนาครุภัณฑ์การจัดการเรียนรู้แบบ e – Learning ที่สอดคล้องกับความต้องการของครูในโรงเรียนร่องคำ ตำบลร่องคำ อำเภอร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24

2. คณะครุที่เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการมีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการสร้างบทเรียน e – Learning

3. เป็นแนวทางในการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาด้านอื่น ๆ